

Панијум — број један

Поглавље једанаесто

Jeff Pippenger

2025-02-25

Већ извесно време усмеравамо своју пажњу на скривену историју текста Данила 11:40, а последњих седмица Господ је усмерио наше разматрање на 27. стих:

И срца обојице ових царева биће наклоњена злу, и за једним столом говориће лажи; али неће успети, јер крај ће још бити у одређено време. Данило 11:27.

У почетку нисам био сигуран у појединости — када, где и ко је седео за тим столом, говорећи лажи један другоме — али та питања су сада предмет преиспитивања. Током протеклих неколико субота учинио сам неке погрешне кораке док сам разрађивао ове редове. Ипак, кроз оно што верујем да је било промислитељско вођство, савези представљени у стиховима 13–15, симболизовани Кесаријом Филиповом, почели су да се откривају. Иако неки елементи још увек захтевају дораду, верујем да је Господ уклонио Своју руку са ових стихова да би открио њихово значење.

Ово разумевање се искристалисало непосредно након прошлосуботњег Zoom састанка. Недељу дана раније, био сам задивљен сложеним прожимањем историја у стиховима 10–15. Написао сам и послао текстуалну поруку неколицини људи, излажући своја размишљања, и замолио да их поделим у петак увече. Покушавао сам да уредим питања унутар тих стихова, уверен да се ту налази нешто дубоко значајно. И налази се, али то није било оно што сам у почетку предложио. Упркос мојим посртањима током протеклих недељу и по дана док сам се рвао с овим одломком, препознајем познато провиђење. Господ је скидао печат са једне посебне, животно важне истине. Када се људски елемент у потпуности разоткрије и остави по страни, истина — отворена од Лава из племена Јудиног — показује се још дубљом него што сам био схватио.

Стихови пет до девет

Путин, као цар југа, одражава Птоломеја, који ће тријумфовати у украјинском рату, испуњавајући 11. стих. Историјски, победа Птоломеја IV Филопатора у бици код Рафије испунила је овај стих, предсказујући Путинов скори успех. Стихови 5–9 излажу историју која у најситнијим појединостима наговештава 1.260-годишњу владавину папства (538–1798). Те појединости су у прошлости више пута разматране, те ћу овде истаћи један пророчки међаш испуњен у стиховима 5–9 и одјекнут у раздобљу од 538. до 1798. године.

Овај период је започео савезом између јужног Птолемејског царства и северног Селеукидског царства, запечаћеним тиме што је јужни цар дао своју кћер за жену северном цару. Овај савез је започео раздобље од седам година које се окончало када је јужни цар извршио најезду на север, одвео северног цара као заробљеника у Египат, а заробљени цар

је потом умро након пада с коња.

Прекршени завет

Инвазија је проистекла из нарушеног савеза. Након што је започео седмогодишњи период, северни цар је одбацио своју прву жену да би се оженио јужном принцем и учврстио савез. Касније је одбацио јужну жену и поново поставио своју првобитну царицу. То је навело прву царицу да погуби јужну царицу и њену пратњу, разгневивши породицу јужне царице у Египту.

С пророчким расуђивањем, седам година се може сагледати као два раздобља од по три и по године, као што показују три и по године пре крста и три и по године после крста, које су заједно представљале седмицу у којој је Христос потврдио завет. Ових три и по препознаје се и у проклетству од седам времена извршеном над северним царством Израилевим од 723. пре Христа до 1798. Те седам времена подељене су на два раздобља од по хиљаду двеста шездесет, са 538. као средишњом тачком. Ови примери поделе седам на два раздобља од по три и по нису случајни, него су сврсисходни.

У подели седмице, Христос је потврдио савез; крст представља средиште и тиме означава Христа који лично објављује поруку током три и по године, а затим Његове ученике који објављују поруку током истог раздобља. У седам времена против северног царства, 538. година дели историју на раздобље у којем је паганизам газио светилиште и војску, након чега је папство газило светилиште и војску током истог раздобља. У пророчкој симболици, „седам“ је представљено са три и по, што је заузврат представљено са четрдесет и два месеца, три и по дана или година, хиљаду двеста шездесет, двадесет пет двадесет и време, времена и пола времена. У датом контексту, све ове одреднице су међусобно заменљиве.

Склопљени споразум између Птолемејског краљевства, којим су владали потомци Птолемеја I (једног од генерала Александра Великог), који су управљали Египтом, и Селеукидског царства, којим су владали потомци Селеука I (још једног од Александрових генерала), који су управљали великим делом Блиског истока, укључујући Сирију, окончао је Други сиријски рат 253. године пре Христа. Рат је отпочео седам година раније, 260. године пре Христа. Седам година након што је споразум био ратификован, био је прекршен 246. године пре Христа. Четрнаест година, подељених на два седмогодишња раздобља. Прва половина је ратовање, а друга половина мир. Тих четрнаест година почињу са Другим сиријским ратом и завршавају се Трећим сиријским ратом. Ова врста симетрије у историји појачава се када се уочи да је та историја представљена у стиховима пет до девет једанаестог поглавља. Споразум и његово кршење јесу у средишту тих стихова и историје која их је испунила.

Ово је у складу са папском доминацијом од 538. до 1798. године. Пред сам крај тог раздобља, Наполеон Бонапарта је ступио у споразум са Ватиканом. Позивајући се на кршење Уговора из Толентина из 1797. године од стране Ватикана, Наполеон је 1798. послао генерала Бертјеа да зароби папу. Папа је умро у Француској 1799. године. Ово раздобље од 1.260 година подробно је изложено у стиховима 31–39.

Историја стихова 5–9 упоредна је са историјом стихова 31–39, пружајући два сведока у оквиру Данила 11. Обе линије деле истоветне пророчке међаше, откривајући динамику између царева југа и севера. Сваки период симболизован је са три и по године, завршавајући се тиме што јужни цар надвладава, заробљава северног цара и одводи га у јужну земљу, где оба северна цара умиру. У оба случаја, као што текст каже, јужни цар се враћа с пленом:

И однеће у Мисир као заробљенике и њихове богове, с њиховим кнезовима, и с њиховим драгим сасудима од сребра и од злата; и он ће надживети цара севернога за више година. Данило 11:8.

За Птолемеја, то је било благо које је северни цар раније опљачкао; за Наполеона, то је било богатство Ватикана опљачкано и однето у Француску. Ове две линије сведочанства указују на то да је смрт северног цара симболизована падом с коња. У Откривењу 17, жена која јаше звер представља Католичку цркву:

И одведе ме духом у пустињу; и видех жену где седи на звери црвеној као скерлет, пуној хулних имена, која имаше седам глава и десет рогова. Откривење 17:3.

Звера кога она јаше представљају Уједињене нације. Откривење 17 описује њено поновно уздизање на власт након смртне ране из 1798. године. Као осмо царство, она наставља своју владавину, што је симболично приказано тиме што јаше звер:

И жена коју си видео јесте онај велики град, који царује над царевима земаљским. Откривење 17:18.

Смртна рана из 1798. године била је предзнакована у стиховима 5–9, када је северни цар пао с коња и умро. Ове две линије у Данилу 11 теку упоредо са стиховима 41–45. Закон о недељи у САД, означен у стиху 41, започиње папину последњу јахању на звери — раздобље које се огледа у ове две линије. Када Елен Вајт запажа да ће се „велики део историје“ испуњене у Данилу 11 „поновити“, стихови 5–9 и 31–39 стоје у поравнању са стиховима 41–45.

Само четрдесети стих

Од 31. до 45. стиха, само 40. стих стоји изван пророчког периода од три и по дана. Он представља јединствену историју унутар последње трећине од 45 стихова Данила. У 16. стиху, историја паганског царског Рима одвија се кроз четири владара — Помпеја, Јулија Цезара, Августа Цезара и Тиберија Цезара. Августова победа у бици код Акцијума 31. године пре Христа започела је 360-годишњу владавину царског Рима, испуњавајући „време“ у 24. стиху:

Ући ће мирно чак и у најплодније крајеве покрајине; и учиниће оно што нису чинили ни његови оци, ни оци његових отаца; разасуће међу њима плен, и грабеж, и богатство; да, и смишљаће своје намере против тврђава, али само за време. Данило 11:24.

После Акцијума, Рим је 30. године пре Христа учинио Египат провинцијом. Триста шездесет година касније, 330. године, Константин је преместио престоницу царства из Рима

у Константинопољ. Ово „време“ пророчки се подудара са 1.260 година папске владавине и са 7 година из стихова 5–9.

Од 16. стиха, незнабожачки царски Рим влада све до 30. стиха, обухватајући савез Макавеја са Римом и Христову лозу. Ипак, стихови 16–30 стоје у складу са стиховима 31–39 и 41–45. Стога се у последњих 30 стихова Данила 11 појављује доследна пророчка линија — изузев 40. стиха, где је „време краја“ означено 1798. и 1989. године.

Уз мање изузетке у стиховима 2 и 3 — где последњи од осам председника прелази на то да управља десеторицом царева Уједињених нација — прва два стиха усклађују се са стихом 40, представљајући недељни закон и прелаз са шестог на седмо и осмо царство. Стихови 3 и 4 усклађују се са стихом 45 и са Данилом 12:1, приказујући успон и пад грчког царства, паралелно са успостављањем и пропашћу папства у стиховима 41 до Данила 12:1. И жена и звер коју она јаше завршавају без помоћи, уоквирујући почетак и крај Данила 11 изван историје стиха 40. Александар Велики симболизује Уједињене нације, чинећи блуд са тирском блудницом (царем севера од стиха 41 надаље), који су обоје и звер и аждаја.

Девети и десети стих

Стихови 5–9 завршавају се у време краја 1798. године, док стих 10 означава 1989. годину. Стога, раздобље између стихова 9 и 10 — од 1798. до 1989. — представља откривени део 40. стиха, започињући његову скривену историју. Ради појашњења: готово сваки стих у Данилу 11 одражава владавину папства од 538. до 1798. године. Стих 40 обухвата раздобље од 1798. до недељног закона у САД. Стихови 6–9 представљају тип папске ере, док стих 10 наговештава распад СССР-а 1989. године. Према томе, стихови 11–15 обухватају раздобље од 1989. до недељног закона, како је представљено у стиховима 16, 31 и 41.

Стих 40 је подељен на два дела. Први, од 1798. до 1989. године, почиње и завршава се „временом свршетка“. Друга половина почиње 1989. године, тамо где се прва половина завршава. Стихови 1 и 2 указују на низ председника који почиње 1989. године, усклађујући се са другим делом стиха 40. Стих 11 означава почетак рата у Украјини 2014. године, док стих 12 истиче последице које победоносни цар југа навлачи на себе. Стих 13 се приближава испуњењу, али овде запажамо да стих 11 спада у други део стиха 40 — после 1989, али пре закона о недељи (стих 41).

Стихови 13–15 указују на битку код Панија 200. године пре Христа, године у којој је пагански Рим почео да врши утицај на људске прилике, повезан са том битком. Пошто се то догодило знатно пре Помпејевог уласка у Јерусалим у стиху 16, то пружа историјски доказ који стих 41 поистовећује са законом о недељи у Сједињеним Америчким Државама.

Свака пророчка линија и њено историјско испуњење у 11. глави Данила налази се или у историји 40. стиха (1798. до закона о недељи) или од 41. стиха до Данила 12:1. Од 45 стихова, стихови 1, 2, 7–15 и 40 — укупно дванаест — примењују се на временску линију 40. стиха када се полажу линија на линију. Стих 40 се 1989. године дели на два сегмента. Стихови 1, 2 и 10–15 одговарају његовој другој половини. Стихови 1 и 2 прате линију

председника у историји звери из земље, док стихови 10–15 приказују три посредничка рата која је организовао цар са севера (папска сила) од 1989. до закона о недељи. Та три посредничка рата почињу са Сједињеним Америчким Државама, које су у 40. стиху означене као „коли, лађе и коњаници“.

Наставићемо у следећем чланку.